

Til § 735.

I § 735, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 67, tilføjes som nyt 3die og 4de Stykke:

„I Ankesager kan Landsrettens Præsident beskikke den Sagfører til Forsvarer, der som beskikket Forsvarer har udført Sagen i 1ste Instans, saafremt han er mødeberettiget ved Landsretten.

Endelig kan Højesterets Præsident en enkelt Gang beskikke en Sagfører, der har indgivet den i § 123, 1ste Stykke, omhandlede Anmeldelse, for saa vidt den paagældende ikke allerede har været beskikket i en borgerlig Sag i Medfør af § 332, 2det Stykke, 2det Punktum.“

3die Stykke: Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

4de Stykke: Som Lovforslag 1930—31 og begge Tings Vedtagelse i 1928—29.

Til § 737.

I § 737, 2det Stykke, affattes Begyndelsen saaledes: „Under Domsforhandlingen kan det af Retten tillades, . . .“ o. s. v., og i Slutningen ændres „§ 919, 3die Stykke“ til: „§ 928, 2det Stykke, § 956, 1ste Stykke, og § 965, 1ste Stykke, 2det Punktum“.

Som nyt 4de Stykke tilføjes:

„Naar Forsvarerens Hverv er endt, er han forpligtet til at aflevere til Retten de ham udleverede Udskrifter og Genparter af Sagens Aktstykker.“

Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

Til § 739.

I § 739 i Slutningen ændres „§ 144“ til: „Kapitel 16“.

Ligesaa.

Til § 757.

I § 757 tilføjes i Slutningen: „, jfr. Lov om Pantelaanervirk-somhed og Handel med brugte Genstande Nr. 272 af 6. Maj 1921 § 1“.

Som Lovforslag 1931—32, Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931 og begge Tings Vedtagelse i 1928—29.

Til § 759.

I § 759, 1ste Stykke, ændres Begyndelsen til: „Naar Ransagning ifølge Retskendelse ikke skal . . . . .“, og i Slutningen af 3die Stykke udgaar „til 20“.

Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

Til Kapitel 70.

I Kapitel 70 affattes Overskriften saaledes:
„Sigtedes Indkaldelse for Retten.“

Ligesaa.

Til § 765.

§ 765, 2det Stykke, erstattes af følgende:

„Efter dernæst at have gjort Sigtede bekendt med den imod ham rettede Sigtelse og med, at han ikke er forpligtet til at udtale sig, spørger Dommeren ham, om han er villig til at forklare sig nærmere om de Forhold, Sigtelsen angaar. I bekræftende Fald udspørger Paatalemyndigheden ham nærmere om Sagen. Derefter kan Forsvareren, hvis en saadan er til Stede, stille Spørgsmaal til Sigtede. Yderligere Spørgsmaal kan, foruden af Dommeren, stilles af Paatalemyndigheden og Forsvareren.

Naar særlige Omstændigheder i det enkelte Tilfælde gør det paakrævet, kan Dommeren i fornødent Omfang fravige Reglerne i 2det Stykkes 2det og 3die Punktum ved selv i Stedet for Paatalemyndighed og Forsvarer at udspørge Sigtede.

Naar Dommeren finder det hensigtsmæssigt, kan han bestemme, at Sigtedes Forklaring helt eller delvis først vil være at afgive paa et senere Tidspunkt af Retsforhandlingen.“

Ligesaa, dog at det altid bliver Paatalemyndigheden, som paabe-gynder Udspørgningen.